

кжшеи и да ги раздава на гоститѣ. Чиракъ поднасяше голѣмъ калайдисанъ саханъ съ сирене. Всѣки си зимаше и ядѣше съ питата, като благославяше детето.

Тета Мара и две нейни другарки разстиляха за обѣдъ трапеза върху гжста трева подъ голѣмата Шамъ-черница. Върху дългъ месалъ слагаха кенарлии кърпи, лъжици, вилици и на нѣколко мѣста плитки и дълбоки паници. Когато всичко бѣше сложено, насѣдаха наземи гостенкитѣ, като свиха нозе подъ себе си. На по-старитѣ подложиха възглавници. Голѣма прѣстена плоска съ ракия трѣгна отъ ржка на ржка. Обѣда почна. Подеха се отново оживѣни разговори, кога на обща тема, кога на отдѣлни. Вѣртѣха приказкитѣ около домакинството на жената. Сочеха примѣри за жени пѣргави, изкустни въ всѣка работа, или мързеливи, неспособни, които водятъ семейството къмъ тежка сиромашия. Приказваха за жени, които обичаха труфила и не се съобразяваха съ положението си. Осждаха ония, които се излагатъ съ недомислени думи предъ свекърва и свекъръ, предъ зълви и девери, или не сж спазили строго благопричие предъ чужди мжже. Турскитѣ схващания за поведението на жената бѣха напълно задължителни и за българитѣ, макаръ тия да нѣмаха нищо общо съ харемския животъ.

Разговора мина върху ергени и женени мжже, кой коя погледналъ. Алъшъ-верѣша, честно изплатени дългове, неизправностъ, батакчилъкъ, трудолюбие и мързелъ, пиянство и разсипия — всичко това подробно биде разисквано. Дори и преценки за войната не липсваха. Всички имаха една етична мѣрка, единъ педагогиченъ възгледъ, еднакво задължителни, неоспорвани и еднакво прилагани въ отдѣлнитѣ случаи. Естественъ умъ и ораторски даръ, неподправени отъ никакво школко образование, даваха предимство на нѣкои отъ женитѣ. Тѣ налагаха обикновено своитѣ преценки. Другитѣ възприемаха на готово, безъ каква да е критика. Хумора, обаче, играеше главна роля. Той стоеше надъ всичко отгоре. Майсторкитѣ на шеги доставяха на трапезата веселба и щастие. Бъклицата съ вино вършеше своята работа. Вече трети пжтъ я